ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)
της 11ης Δεκεμβρίου 1997 *

Στην υπόθεση C-190/97,

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Götz zur Hausen, νομικό σύμβουλο, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

προσφεύγουσα,

κατά

Βασιλείου του Βελγίου, εκπροσωπουμένου από τον Jan Devadder, γενικό σύμβουλο της νομικής υπηρεσίας του Υπουργείου Εξωτερικών, Εξωτερικού Εμπορίου και Συνεργασίας για την Ανάπτυξη, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την Πρεσβεία του Βελγίου, 4, rue des Girondins,

καθού,

που έχει ως αντικείμενο να αναγνωριστεί ότι το Βασίλειο του Βελγίου, μη λαμβάνοντας όλες τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς τις οδηγίες

— 93/72/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 1ης Σεπτεμβρίου 1993, για τη δέκατη ένατη προσαρμογή στην τεχνική πρόοδο της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί προσεγγίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

διατάξεων που αφορούν την ταξινόμηση, συσκευασία και επισήμανση των επικινδύνων ουσιών (ΕΕ L 258, σ. 29), και

— 93/101/ΕΚ της Επιτροπής, της 11ης Νοεμβρίου 1993, για εικοστή προσαρμογή στην τεχνική πρόοδο της οδηγίας 67/548 (ΕΕ 1994, L 13, σ. 1), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις οδηγίες αυτές,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους C. Gulmann (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, J. C. Moitinho de Almeida, D. A. O. Edward, J.-P. Puissochet και L. Sevón, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: N. Fennelly
γραμματέας: R. Grass

έχοντας υπόψη την έκθεση του εισηγητή δικαστή,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 23ης Οκτωβρίου 1997,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 16 Μαΐου 1997, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων άσκησε, δυνάμει του άρθρου

169 της Συνθήκης ΕΚ, προσφυγή σκοπούσα να αναγνωριστεί ότι το Βασίλειο του Βελγίου, μη λαμβάνοντας όλες τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς τις οδηγίες

— 93/72/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 1ης Σεπτεμβρίου 1993, για τη δέκατη ένατη προσαρμογή στην τεχνική πρόοδο της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί προσεγγίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την ταξινόμηση, συσκευασία και επισήμανση των επικινδύνων ουσιών (ΕΕ L 258, σ. 29), και

— 93/101/ΕΚ της Επιτροπής, της 11ης Νοεμβρίου 1993, για εικοστή προσαρμογή στην τεχνική πρόοδο της οδηγίας 67/548 (ΕΕ 1994, L 13, σ. 1),

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις οδηγίες αυτές.

2 Δυνάμει του άρθρου 2, παράγραφος 1, των οδηγιών 93/72 και 93/101, τα κράτη μέλη όφειλαν να θεσπίσουν τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθούν προς τις εν λόγω οδηγίες, το αργότερο μέχρι 1ης Ιουλίου 1994, όσον αφορά την πρώτη, και το αργότερο μέχρι 1ης Ιανουαρίου 1995, όσον αφορά τη δεύτερη, και να ενημερώσουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

3 Μετά τη λήξη των εν λόγω προθεσμιών και δεδομένου ότι η Επιτροπή δεν έλαβε εκ μέρους του Βασιλείου του Βελγίου καμία κοινοποίηση ή άλλη πληροφορία σχετικά με τα μέτρα μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο των εν λόγω οδηγιών, απέστειλε στις 20 Ιανουαρίου 1995, όσον αφορά την οδηγία 93/72, και στις 2 Αυγούστου 1995, όσον αφορά την οδηγία 93/101, έγγραφα οχλήσεως στη Βελγική Κυβέρνηση, καλώντας την να της γνωστοποιήσει εντός προθεσμίας δύο μηνών τις παρατηρήσεις της, σύμφωνα προς το άρθρο 169 της Συνθήκης.

4 Όσον αφορά την οδηγία 93/72, με έγγραφο της 22ας Μαρτίου 1995 η Βελγική Κυβέρνηση γνωστοποίησε στην Επιτροπή ότι βρίσκονταν στο στάδιο της προετοιμασίας μέτρα μεταφοράς της.

5 Στις 26 Ιουλίου 1996, μη έχοντας λάβει καμία πληροφορία σχετικά με τη θέσπιση των εν λόγω μέτρων, η Επιτροπή απηύθυνε στη Βελγική Κυβέρνηση αιτιολογημένη γνώμη, καλώντας την να συμμορφωθεί συναφώς εντός προθεσμίας δύο μηνών από την κοινοποίησή της.

6 Σε απάντηση της αιτιολογημένης αυτής γνώμης, με έγγραφο της 18ης Σεπτεμβρίου 1996 οι βελγικές αρχές επέστησαν την προσοχή της Επιτροπής επί της θεσπίσεως του βασιλικού διατάγματος της 23ης Ιουνίου 1995, με το οποίο τροποποιήθηκε το βασιλικό διάταγμα της 11ης Ιανουαρίου 1993, το οποίο ρυθμίζει την ταξινόμηση, τη συσκευασία και την επισήμανση των επικινδύνων παρασκευασμάτων ενόψει της διαθέσεώς τους στην αγορά και της καταναλώσεώς τους. Με το εν λόγω βασιλικό διάταγμα επρόκειτο να διασφαλιστεί η μεταφορά της οδηγίας 93/72 στο βελγικό δίκαιο.

7 Διαπιστώνοντας ότι το επίδικο βασιλικό διάταγμα αφορούσε τα επικίνδυνα παρασκευάσματα αλλ' όχι τις επικίνδυνες ουσίες στις οποίες αναφέρεται η οδηγία 93/72, η Επιτροπή κάλεσε, με έγγραφο της 29ης Ιανουαρίου 1997, τη Βελγική Κυβέρνηση να της διαβιβάσει τις παρατηρήσεις της συναφώς. Το έγγραφο αυτό έμεινε αναπάντητο.

8 Όσον αφορά την οδηγία 93/101, με έγγραφο της 4ης Οκτωβρίου 1995, η Βελγική Κυβέρνηση απάντησε στο έγγραφο οχλήσεως ότι το προαναφερθέν βασιλικό διάταγμα της 23ης Ιουνίου 1995 την είχε ενσωματώσει στον κατάλογο των ουσιών του παραρτήματος III, μέρος I, του προαναφερθέντος βασιλικού διατάγματος της 11ης Ιανουαρίου 1993.

9 Εκτιμώντας ότι η εν λόγω νομοθεσία κάλυπτε μόνον τα επικίνδυνα παρασκευάσματα και όχι τις επικίνδυνες ουσίες, γεγονός που δεν συνιστούσε πλήρη μεταφορά της οδηγίας 93/101, η Επιτροπή απηύθυνε στις 12 Ιουλίου

1996 στη Βελγική Κυβέρνηση αιτιολογημένη γνώμη, καλώντας την να συμμορφωθεί συναφώς εντός προθεσμίας δύο μηνών από την κοινοποίησή της. Η Βελγική Κυβέρνηση δεν απάντησε επί της αιτιολογημένης αυτής γνώμης.

10 Υπό τις περιστάσεις αυτές, η Επιτροπή αποφάσισε να ασκήσει την παρούσα προσφυγή.

11 Το Βασίλειο του Βελγίου δεν αμφισβητεί ότι δεν ελήφθησαν εντός των ταχθεισών προθεσμιών όλα τα αναγκαία μέτρα μεταφοράς των οδηγιών. Διευκρινίζει ότι, όσον αφορά την οδηγία 93/72, υπεγράφη από τους αρμοδίους υπουργούς και επρόκειτο σύντομα να υποβληθεί προς υπογραφή στον Βασιλέα σχέδιο βασιλικού διατάγματος, ενώ, όσον αφορά την οδηγία 93/101, απέμενε προς μεταφορά το σκέλος «ουσίες».

12 Επειδή η πλήρης μεταφορά των επιδίκων οδηγιών δεν πραγματοποιήθηκε εντός των ταχθεισών προθεσμιών, πρέπει να θεωρηθεί ότι η ασκηθείσα από την Επιτροπή προσφυγή είναι βάσιμη.

13 Επομένως, πρέπει να αναγνωριστεί ότι, μη λαμβάνοντας εντός των ταχθεισών προθεσμιών όλες τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς τις οδηγίες 93/72 και 93/101, το Βασίλειο του Βελγίου παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει του άρθρου 2, παράγραφος 1, των εν λόγω οδηγιών.

Επί των δικαστικών εξόδων

14 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπήρξε σχετικό αίτημα του αντιδίκου. Δεδομένου ότι η Επιτροπή ζήτησε την καταδίκη του Βασιλείου του Βελγίου και το τελευταίο ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Το Βασίλειο του Βελγίου, μη λαμβάνοντας όλες τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς τις οδηγίες

— 93/72/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 1ης Σεπτεμβρίου 1993, για τη δέκατη ένατη προσαρμογή στην τεχνική πρόοδο της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί προσεγγίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την ταξινόμηση, συσκευασία και επισήμανση των επικινδύνων ουσιών, και

— 93/101/ΕΚ της Επιτροπής, της 11ης Νοεμβρίου 1993, για εικοστή προσαρμογή στην τεχνική πρόοδο της οδηγίας 67/548,

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει του άρθρου 2, παράγραφος 1, των εν λόγω οδηγιών.

2) Καταδικάζει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

Gulmann Moitinho de Almeida Edward

Puissochet Sevón

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 11 Δεκεμβρίου 1997.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Ο Πρόεδρος του πέμπτου τμήματος

C. Gulmann